NORAKSTS
Lieta Nr.142233311
1-1481-12/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 28.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Makarova,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *A.T.*,

atklātā tiesa sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.P.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 13.jūlija lēmuma Nr.2984 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 8.rotas jaunākais inspektors 2011.gada 11.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD430997 (turpmāk – protokols) par to, ka 2011.gada 11.maijā plkst.17.21 Rīgā pieteicējs *G.P.* vadīja transportlīdzekli HONDA CRV, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) pa Liepājas ielu virzienā no Atpūtas ielas uz Krūzes ielas pusi, uzsāka kustību un uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves brīdī, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktā. Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam *G.P.* uzlikts naudas sods trīsdesmit lati.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 13.jūlija lēmumu Nr.2984 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) protokols atstāts negrozīts. Pārsūdzētajā lēmumā norādīti šādi apsvērumi:

[1.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka 2011.gada 11.maijā plkst.17.21 transportlīdzeklis atradies kustībā Rīgā, pa Liepājas ielu virzienā no Atpūtas ielas uz Krūzes ielas pusi un šķērsoja dzelzceļa pārbrauktuvi. Pieteicēja apgalvojumi, ka pēc vilciena aizbraukšanas ir pacēlusies barjera, un, sagaidot brīdi, kad nodziest gaismas signāli, viņš turpinājis ceļu, ir pretrunā ar lietas materiāliem.

[1.2] Policijas amatpersona norāda, ka transportlīdzekļa vadītājs nav sagaidījis pilnīgu barjeras atvēršanos un uzsācis kustību, šķērsojot dzelzceļa pārbrauktuvi brīdī, kad luksoforā dega sarkanās gaismas signāls. Arī pārkāpuma brīdī veiktais videoieraksts apliecina inspektora sniegtā lietas atspoguļojuma patiesumu.

[1.3] Pieteicējam piemērotais LAPK 149.^{14}panta otrās daļas sankcijā paredzētais minimālais sods ir atzīstams par samērīgu, jo persona, ignorējot luksofora signālu prasības pie dzelzceļa pārbrauktuves, būtiski apdraud gan savu, gan citu satiksmes dalībnieku drošību un dzīvību.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot to atcelt, un izbeigt lietu. Pieteikumā norādīts, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums izskatīts formāli, neiedziļinoties lietas apstākļos, kā arī pieteicējs netika uzaicināts uz lietas materiālu izskatīšanu. Pieteicējs norāda, ka viņam, pamatojoties uz privātumu, tika liegts iepazīties ar videomateriālu, uz kura pamata tika pieņemti lēmumi.

[3] Tiesai iesniegtajos paskaidrojumos iestāde pieteikumu neatzīst, pamatojoties pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu pieteicējs informēts likumā noteiktajā kārtībā *(lietas 29.lapa).* Noklausījusies iestādes pārstāves viedokli par lietas izskatīšanu bez pieteicējas klātbūtnes, novērtējusi lietas materiālus, kā arī nekonstatējusi Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētos apstākļus, tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteicēja prasījumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītos argumentus. Papildus paskaidroja, ka pieteicējs nav izrādījis vēlmi iepazīties ar lietas materiāliem vai noskatīties videoierakstu.

Motīvu daļa

[5] Lietā izšķirams jautājums, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, proti, par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja luksoforā deg aizlieguma signāls.

[6] Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 1.15.apakšpunkts nosaka, ka dzelzceļa pārbrauktuve ir ceļa krustošanās ar dzelzceļa sliežu ceļa klātni vienā līmenī. Dzelzceļa pārbrauktuves robeža ir iedomāta līnija, kas perpendikulāri ceļa asij šķērso brauktuvi, sākot no dzelzceļa pārbrauktuves barjeras, bet, ja šādas barjeras nav, — no 134. vai 135.ceļa zīmes.

No minētās secināms, ka konkrētajā vietā dzelzceļa pārbrauktuvi nosaka barjera, kas līdz ar to uzskatāma par pārbrauktuves robežu. Savukārt LAPK 149.^{14}panta otrās daļas izpratnē, šīs robežas šķērsošana uzskatāma par uzbraukšanu uz pārbrauktuves un veido administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Tātad, lai pieteicēju varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktu, nepieciešams konstatēt, ka pieteicējs kā transportlīdzekļa vadītājs ir šķērsojis pārbrauktuves robežu (barjeru), luksoforā degot sarkanajam aizlieguma signālam.

[7] Videoierakstā *(lietas 22.lapa)* redzams, ka dzelzceļa pārbrauktuves barjera sāk atvērties videoieraksta 14.sekundē, bet pilnībā ir atvērusies (pacēlusies) 23.sekundē, kad arī luksofora sarkanais aizliegums signāls izslēdzas.

Tāpat no videoieraksta nepārprotami redzams, ka videoieraksta 18.sekundē pieteicēja transportlīdzeklis uzsāk kustību, bet 19.-21.sekundē pabrauc garām dzelzceļa pārbrauktuves nepaceltajai barjerai, kuras stāvoklis ir pietiekams, lai zem tās izbrauktu vieglā automašīna.

Izvērtējot šo apstākli kopsakarā ar protokolu, kurā fiksēts pieteicēja pārkāpums, un kopsakarā ar policijas amatpersonas sniegto ziņojumu *(lietas 16.lapa),* kas apstiprina protokolā fiksētās ziņas, tiesa secina, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves (šķērsoja pārbrauktuves robežu), luksoforā degot sarkanajam aizlieguma signālam. Līdz ar to pieteicējs ir saucams pie administratīvās atbildības.

[8] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Pieteicējam uzlikts naudas sods trīsdesmit latu apmērā LAPK 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktā paredzētās sankcijas ietvaros, saskaņā ar kuru transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem. Tā kā pieteicēja pārkāpums ir pierādīts, bet tiesību normas neparedz noteikt zemāku sodu kā sankcijā norādīts, tiesa uzlikto sodu atzīst par pamatotu.

[9] Pieteicējs norādījis, ka protokols nebija salasāms, pieteicējam tika liegta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem, tajā skaitā, ar videoierakstu, kā arī sevi aizstāvēt.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs atteicies sniegt paskaidrojumus un parakstīt protokolu, par ko izdarīts ieraksts protokolā *(lietas 15.lapa)*. Pieteicējs norāda, ka protokolu saņēma pa pastu; tas izriet arī no protokola izdarītās atzīmes, ka protokola kopija nosūtīta pa pastu uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietu 2011.gada 12.maijā *(lietas 14.lapa).* Tātad pieteicējs bija informēts par protokola sastādīšanu un administratīvo lietvedību iestādē.

LAPK 260.pants noteic, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar pārstāvja palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pieprasījumus un izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu.

No lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs būtu lūdzis iepazīties ar lietas materiāliem un viņam tas tiktu atteikts. Arī iestādes pārstāve tiesas sēdē *(lietas 34.lapa)* apliecināja, ka pieteicējs nav vērsies iestādē ar lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem. Turklāt arī tiesā pieteicējs nav izmatojis savas tiesības iepazīties ar lietas materiāliem.

Tā kā pieteicējam ir bijusi iespēja savus iebildumus izteikt gan pieteikumā tiesai, gan apstrīdēšanas iesniegumā, nav pamata atzīt, ka pieteicējam būtu liegts izmantot savas likumā paredzētās tiesības. Apstāklis, ka pieteicējs nav izmantojis savas tiesības un nav izrādījis iniciatīvu iepazīties ar lietas materiāliem nedz iestādē, nedz tiesā, nerada pamatu tiesai konstatēt pārkāpumus, kas būtu varējuši ietekmēt pārsūdzēto lēmumu pēc būtības.

[10] Pastāvot nodibinātajiem apstākļiem, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu, tamdēļ tas ir atstājams negrozīts, savukārt pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 13.jūlija lēmumu Nr.2984 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD430997) par *G.P.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{14}panta otrās daļas 2.punktu, bet *G.P.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) D.Makarova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ D.Makarova
Rīgā 2012.gada 28.aprīlī